

*Eens komt het weerzien
in een grenzeloze liefde.*

Dankbare herinnering aan

Johannes Hermannus Henderikus van Os

Hij werd geboren te Erica op 24 april 1910. In 1936 gaf hij zijn ja-woord aan *Anna Margaretha Stout*. Uit hun huwelijk werden 7 kinderen geboren. Hij wilde als jongen graag timmerman worden, maar moest naar 't veen. Hij heeft hard gewerkt als uitvoerder bij de K.N.H.M. De zorg voor zijn gezin stond voorop. Daarnaast had hij zijn tuin waar hij zijn eigen vruchten verbouwde. Hij was een doener, altijd bezig, stil zitten kon hij niet; zodat bij hem werken ook

hobby was. Hij was een man van weinig woorden, maar in zijn doen ontzettend precies. Toen zijn kinderen hun eigen huizen gingen bouwen, was hij bijna dagelijks op de bouw om te helpen. Zo hielp hij ze allemaal en werd ergens nog een oude droom, een oude wens waar. Dat nauwgezette, precieze, dankte hij zijn timmermansoog. Hij steunde heel zijn leven op zijn *Gré* en toen ze hem in februari 1989 ontviel, raakte hij in paniek, in de war. Hij zocht haar, zijn steun, zijn stok, zijn houvast en kende alleen nog verdriet. Hij miste haar liefde. Waarvoor hij zo bang was, daaraan viel hij ten prooi: de dementie. Toen de dagelijkse liefdevolle zorg thuis niet meer mogelijk was, was het zwaar de zorg de laatste anderhalf jaar over te dragen aan "De Bleerincq" te Emmen. Voor de liefdevolle zorg, daar zijn we dankbaar voor, hadden we zelf niet gekund. Zijn verdriet bleef, spreken was niet meer mogelijk, maar 't herkennen bleef.

Na een korte ziekte, voorzien van het Sacrament van de Zieken, kwam op 17 augustus 1993 aan dit zoeken een einde. In alle rust ontsliep hij. Zijn stoffelijk lichaam hebben we, na een Eucharistieviering ten afscheid, op 21 augustus 1993 begraven op het R.K. kerkhof te Erica. Daar rust het tot op de dag van de Heer. *Heer, onze God, wij vertrouwen vader toe aan Uw liefde en zorg: weten hem veilig in Uw handen. Wij danken U dat hij van ons was. Neem hem op in Uw nabijheid, waar hij nu met moeder mag zijn voor altijd.*

Voor uw medeleven in de voor ons droeve dagen,
danken

Kinderen en kleinkinderen